

Mestni gledališki muzej "Carlo Schmidl"

Civico Museo Teatrale "Carlo Schmidl"

Via Rossini 4
34132 Trieste

Blagajna + 39 040 675 4039

Razstavniki prostori

od torka do nedelje, od 10. do 17. ure

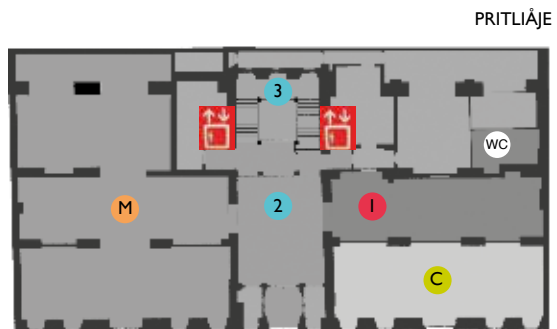
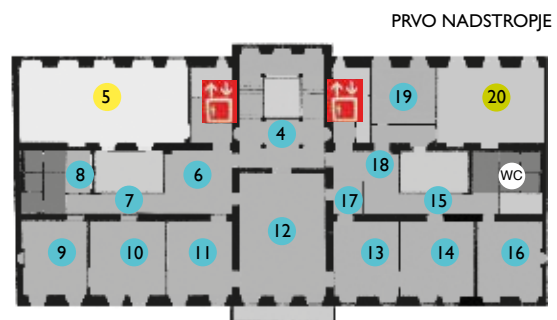
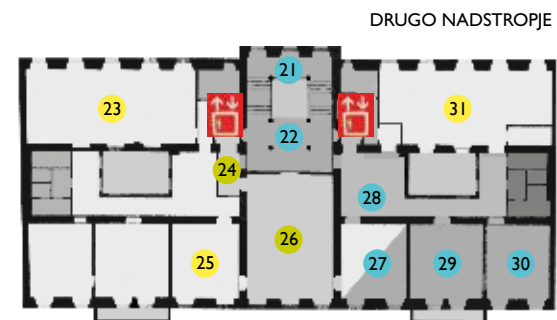
Knjižnica, arhiv, dokumentacijski center

ponedeljek in sredo, od 9. do 16. ure
torek, četrtek in petek, od 9. do 13. ure
po dogovoru + 39 040 675 4072

www.museoschmidl.it
museoschmidl@comune.trieste.it

Legenda

- storitve za obiskovalce
- M začasne razstave
- razstavniki prostori
- C konferenčne dvorane in čitalnica
- prostori za shranjevanje in rezervirani za osebe
- WC sanitarije
- ↑↓ dvigalo

PRITLIČJE

- 1 Blagajna in knjigarna
- 2 Elementi podstrešja gledališča Verdi pred obnovitvenimi deli v letih 1991-1997
- 3 Razstavne vitrine in sedeži iz parterja gledališča Verdi pred obnovitvenimi deli v letih 1991-1997

PRVO NADSTROPJE

- 4 Vstop v razstavne prostore
- 5 Območje za shranjevanje arhivov
- 6 Carlo Schmidl in fundacija muzeja
- 7 Tržaška gledališča
- 8 Natečaj za izvedbo spominskega obeležja Giuseppeju Verdiju
- 9 Zbirka medalj (»Patrio« (narodna), »Italiano« (italijanska), »Esterio« (tuja), »Collezione Oblath« (zbirka Oblath)). Spinet Domenicusa Bononiensis (16. stol.), klavir s klavirci Rausch (začetek 19. stol.), ki je pripadal Luigiju Ricciju, klavir s klavirci H. Pape (1834). Rokopisi in glasbene izdaje.
- 10 Tržaški glasbeniki in pevci v 18. in 19. stoletju (Giuseppe Farinelli; Giuseppe in Alessandro Scaramelli; Karl Georg in Karl Ferdinand Lickl; Francesco in Giuseppe Sinico; Luigi, Federico in Luigino Ricci; Giuseppe in Giacomo Rota). Kostumi in osebni predmeti baritonista Giuseppeja Kaschmanna. Kostumi tenoristov Enza De Muro Lomanta in Rodolfa Morara. Kostumi sopranistk Ide Quaiatti in Rine Pellegrini Lozzi. Kostumi gledališkega igralca Antonia Gandusia in mojstrice preobleke Fatime Miris. Zapiske in predmeti iz zapuščine: Adelaide Ristori, Eleonora Duse, Ernesto Rossi, Alexander Moissi, Adolfo Angeli, Silvio Maionica, Giulio Perotti
- 12 Zapiske in predmeti iz zapuščine. Operni pevci 19. stoletja (Rossini, Bellini, Donizetti, Verdi), dirigenti orkestra in dirigenti-skladatelji (Franco Faccio, Gialdini Gialdini, Victor de Sabata, Herbert von Karajan), tržaški skladatelji 20. stoletja, pomembni izvajalci in glasbene šole. Kostumi Fedore Barbieri
- 13 Orkestralna glasbila
- 14 Etnična glasbila
- 15 Glasbila iz zbirke Roberto Starec (območje Balkana, španski polotok, Sirija in Turčija)
- 16 Afriška glasbila in glasbila z Daljnega vzhoda
- 17 Delavnica izdelovalca godal Francesca Zapellija
- 18 Eksperimentalno gledališče Alfreda Bacinija (Trieste 1938).
- 19 Marionete in ročne lutke. Lutkovni gledališči Argio Orell in Ugo de Casilister. Čudežna svetilka
- 20 Konferenčna dvorana / Učilnica
- 21 Nadaljevanje ogleda
- 22 Spomini in predmeti iz zapuščine igralca Lina Savoranija. Kinematografske naprave in naprave za predvajanje zvoka

DRUGO NADSTROPJE

- 23 Knjižnica
- 24 Vhod v čitalnico
- 25 Dokumentacijski center in zbirka podatkov s področja glasbe in gledališča
- 26 Multimedijška čitalnica in Mediateka »Riccardo Gmeiner«. Sklada »Luigi Toffolo« in »Giulio Viozzi«
- 27 Arhiv »Giorgio Strehler«
- 28 Glasba in gledališče v Trstu v drugi polovici 20. stoletja. Scenografske predloge in plakati
- 29-30 Mehanska glasbila. Scenografske predloge in plakati
- 31 Prostori za shranjevanje

comune di trieste

MESTNI GLEDALIŠKI MUZEJ CARLO SCHMIDL TRST

Moja »Zgodovinsko-glasbena zbirka« je začela nastajati, ko sem leta 1872, še mladenč, delal kot praktikant in pisar v prodajalni glasbil podjetja Maria, vdova Vicentini. V bližini skladišča prodajalne v ulici delle Beccherie sem lahko na stojnicah pod židovskim templjem vsak dan listal po različnih opernih libretih, natisnjenih za Veliko tržaško gledališče, in jih, čeprav sicer nisem štel med strastne bralce, s ponosom kupoval ...

Carlo Schmidl

ZAČETKI

Ustanovil ga je Carlo Schmidl, ljubitelj vsega, kar je bilo povezano z gledališčem, z daljnosežno donacijo svoje zgodovinsko-glasbene zbirke. Mestni muzej gledališča je pričevanje o zgodovini in življenju gledališke in glasbene dejavnosti v Trstu od osemnajstega stoletja do danes. Plakati, letaki, fotografije, grafike, odlikovanja, slike, glasbeni instrumenti, predmeti, arhivske zbirke in rokopisi predstavljajo oporno točko tega prizorišča spominov, ki že skoraj eno stoletje prizadevno bogati svoje zbirke v duhu svojega ustanovitelja.

SEDEŽI

V letih od 1924 do 1992 je muzej gostoval v prostorih tržaškega Občinskega gledališča »Giuseppe Verdi«, od leta 1992 je bil začasno na ogled v palači Morpurgo v ulici Imbriani, nato pa se je preselil na svoj dokončni sedež v palači Gopcevič, ki jo je leta 1850 po naročilu Spiridiona Gopceviča postavil arhitekt Giovanni Berlam, mestna občina Trst pa odkupila in spremenila v muzej. Slovesno otvoritev 16. decembra 2006 je omogočilo velikodušno pokroviteljstvo Fulvie in Fulvia Costantinidesa, s katerim sta želela počastiti spomin na Giorgia Costantinidesa.

ZBIRKE

Dvojna nprav muzeja (razstavnih prostorov in dokumentacijski center) se odraža tudi v notranji razporeditvi prostorov v palači. V prvem nadstropju, kjer vzbujajo pozornost čudovita tla, položena v tehniki intarzije, in bogato okrašeni stropi, se lahko sprehodimo skozi dobri dve stoletji zgodovine gledaliških stavb in najpomembnejših osebnosti iz sveta glasbe in gledališča v Trstu. Znaten del oddelka je posvečen zbirki **glasbil** iz evropskih in zunajevropskih kultur ter zvesti rekonstrukciji delavnice tržaškega izdelovalca godal Francesca Zapellija. Razstava glasbil, zlasti mehanskih, se nadaljuje v drugem nadstropju palače, kjer so prostori, posvečeni spominu na Giorgia Strehlerja (čigar osebni arhiv je shranjen v muzeju) ter dokumentacijski center in čitalnica: ogled razstave in iskanje po zgodovinskih virih sta torej prepletana v gosto tkano mrežo pričevanj o kulturni dediščini, ki je z vsakim dnem čedalje bolj razvejana.

Omeniti velja tudi zbirko **slik**, predvsem portretov gledaliških igralcev in glasbenikov, izpod čopiča avtorjev, kot so Gino Parin, Umberto Veruda, Arturo Rietti in Carlo Wostry. Poleg njih so na ogled še **grafike**, povezane z gledališkimi umetniki in prostori, ter sklad scenografskih **predlog** in **skic kostumov** za operne in operetne predstave ter odrske priredbe prozinskih del v tržaških gledališčih. Dragocenosti je kar nekaj: predmeti, ki so pripadali umetnikom, gledališki **kostumi** in odrski **nakit** (med najpomembnejšimi pridobitvami so kostumi slavne tržaške mezzosopranistke Fedore Barbieri), različne vrste **ročnih lutk** (burattini) in **marionet**.

Zbirko **odlikovanj** sestavlja približno tisoč primerkov, nekateri med njimi izvirajo iz 18. stoletja. Tu sta še fototeka (več kot 50.000 eksponatov) in zbirka avtogramov (približno 30.000 eksponatov), v kateri so lastnoročni podpisi Rossinija, Verdija, Boita in Puccinija, Adelaide Ristori in Sergeja Ljifarja.

KNJIŽNICA, ARHIVI IN MEDIATEKA

Zaradi svojega obsega in vsebin so knjižne zbirke in arhivi muzeja mednarodnega pomena. Knjižnica, ki zajema približno 100.000 zvezkov, je specializirana za glasbo in gledališče. V enem od njenih oddelkov so shranjeni **operni libreti**, obsežen **glasbeni sklad** in **arhiv časopisnih člankov**. V **arhivskih skladih** (več kot 4.000 arhivskih dokumentov) so med ostalimi shranjeni tudi Schmidlov arhiv, arhivi Stalnega gledališča Furlanije Julijske krajine (1954-2000), Gledališča Verdi (1798-2000), glasbenih tekmovanj »Città di Trieste« in fundacije Istituto d'Arte Drammatica di Trieste (I.D.A.D.) ter zbirke Giorgia Strehlerja, Giulia Viozzija, Daria Darisa in Johna Gualianija.

O življenju in dejavnosti gledališč in umetnikov pričajo zbirke gledaliških **plakatov** in **programov** (okoli 90.000 eksponatov), **zbirka podatkov** na papirju ter več kot 600 škatel z arhivskimi dokumenti tiskovnih recenzij in časopisnih člankov.

Mediateka je bila ustanovljena leta 1985 in vsebuje več kot 20.000 naslovov. Poleg že obstoječih zbirk plošč in kasnejših pridobitev se lahko pohvali z bogato zapuščino mestnega lekarnarja Riccarda Gmeinerja (1905-1984), po katerem je dobila ime.

USMERJENI V PRIHODNOST

Ohranjanje in ovrednotenje, radovednost in raziskovalni duh, dokumentiranje in zbiranje, razmislek o preteklosti in usmerjenost v prihodnost ostajajo temeljni kamen te svojstvene ustanove mednarodnega slovesa in z evropsko naravnostjo, nastale zaradi strastne predanosti in vizije Carla Schmidla, ki je z leti zrasla, kot je komentiral sam Schmidl leta 1918, po zaslugi: »ljubiteljev narodnega blaga, ki so [...] ljubeznivo in velikodušno donirali ...«.